

25 August

Duminica a IX-a după Cincizecime. A umblării lui Isus pe ape. Aducerea moaștelor sfântului apostol Bartolomeu. Sfântul apostol Tit.

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-diminează.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii

noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând,

cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeu nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor

tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție

mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 8

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 8

Dintru înălțime te-ai coborât, Îndurate, și îngropare ai luat de trei zile, ca să ne eliberezi pe

noi din patimi; Cel ce ești viața și învierea noastră,
Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul sfinților apostoli, glas 3

Sfintilor Apostoli, rugați pe Milostivul
Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli,
sufletelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, al Învierii, glas 3

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea
neamului nostru, te laudăm, Născătoare de
Dumnezeu Fecioară. Căci cu trupul cel luat din
tine, Fiul tău și Dumnezeu nostru, prin Cruce
răbdând patimă, ne-a mântuit pe noi din
stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 8

Înviat-ai din morți, Viața tuturor; și Înger luminat femeilor le-a strigat: Părășiți lacrimile, Apostolilor binevestiți, strigați laudând, că a înviat Hristos Domnul, care a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Înviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propovăduiască Apostolilor Învierea, precum este scris; și degrabă alergând Petru, a stat înaintea mormântului și, văzând lumină în groapă, s-a înspăimântat, pentru că a văzut în ea giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeiescul Trup; și crezând, a grăit: Mărire Ție, Hristoase, Dumnezeule, că mântuiești pe toți, Mântuitorul nostru, că Tu ești raza Tatălui.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cerească, Raiul cel cuvântător, mântuirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că prin ea s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea păcatelor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate, celor ce se închină cu credință nașterii tale celei preasfinte.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 8

Oamenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit și îngerul piatra de pe ușă a prăvălit. Femeile Te-au văzut înviat din morți și acelea au binevestit Ucenicilor Tăi în Sion, că ai înviat, Viața tuturor; și s-au dezlegat legăturile morții, Doamne, mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Miresme de îngropare aducând femeile, glas îngeresc din groapă au auzit: Părăsiți lacrimile și în locul întristării bucurie primiți; cântați grăind, că a înviat Hristos-Domnul, Cel ce a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura: adunarea îngerească și neamul omenesc; ceea ce ești Biserică sfințită și rai cuvântător, lauda fecioriei, din care Dumnezeu s-a întrupat și prunc s-a făcut, Cel ce este mai înainte de veci, Dumnezeuul nostru. Că sânul tău scaun l-a făcut și pântecele tău mai încăpător decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce ești plină de har, mărire ție!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.**

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoii glasului 8

Stând femeile purtătoare de mir înaintea mormântului Dăătorului de viață, pe Stăpânul Cel fără de moarte Îl căutau printre cei morți; și primind de la Înger bunele vestiri de bucurie, Apostolilor au vestit, că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 8

Antifonul I

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu, nădăjduind în Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai înainte de a fi smulși, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor, cu tăiere de chinuri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl Îl laudăm pe El și cu Cuvântul.

Antifonul II

Inima mea cu frica Ta să se acopere, cu gândul smerindu-se, ca, nu cumva, înălțându-se, să cadă de la Tine, cu totul Îndurate.

Cel ce are nădejde în Domnul, nu se va înfricoșa atunci când va judeca toate cu foc și cu pedeapsă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, tot ce este dumnezeiesc vede și mai înainte grăiește; face minuni preainalte, pe Unul Dumnezeu în Treime cântând; că, deși este în trei străluciri, o singură stăpânire este Dumnezeirea.

Antifonul III

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă urechea Ta spre mine, cel ce strig, și mă curățește mai înainte de a mă ridica din cele de aici.

Tot cel ce se duce la maica sa, pământul, iarăși se va alcătui, ca să ia chinuri sau daruri, pentru cele ce a făcut în viață.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este cuvântarea de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă; că fără de început este Tatăl, din Care S-a născut Fiul fără de ani și Spiritul de un chip și de un scaun, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifonul IV

Iată, acum: ce este mai bun sau ce este mai frumos decât să locuiască frații împreună? Că întru aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

Cel ce împodobește crinii țarinii poruncește că de haină nu trebuie să ne îngrijim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, ca printr-o singură pricină, toate se țin prin darea de pace; că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl și cu Fiul de o ființă, cu adevărat.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 8

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Stih: **L**audă, suflete al meu, pe Domnul; lauda-voi pe Domnul în viața mea. *(Ps. 145, 1)*

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 8

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a IX-a, a Învierii. Evanghelia după Ioan (20, 19-31)

În ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați discipolii de frica iudeilor, a venit Isus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul. Atunci Isus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Spirit Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți tine, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Isus. Deci i-au spus lui ceilalți discipoli: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, discipolii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Isus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijlocul lor și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele, și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios! A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeuul meu! Isus i-a zis: Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Isus a făcut înaintea discipolilor Săi și alte multe minuni, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris ca să credeți

că Isus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, viață să aveți în numele Lui.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc

și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor

cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfinților profeți Bartolomeu și Tit și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 8, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul sfinților apostoli din Minei, glas 4.
Catavasiile Crucii, glas 8**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 8

Irmos:

Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Cum nu ne vom mira de Dumnezeirea lui Hristos cea atotputernică, de cea care din patimi izvorăște tuturor credincioșilor nepătimire și nesticăciune, iar din coasta cea sfântă țâșnește izvor de nemurire și viață veșnică din groapă.

Cât de împodobit s-a arătat acum îngerul femeilor! Căci, purtând strălucite semne ale

fireștii curățenii celei fără de materie, dar cu chipul vestind strălucirea învierii, striga: A înviat Domnul!

A Născătoarei:

Lucruri minunate s-au grăit despre tine în neamurile neamurilor, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu Cuvântul în pântece, dar ai rămas curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceasta, toți te cinstim pe tine, care după Dumnezeu ești ocrotirea noastră.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, care pe Cuvântul cel veșnic și mai presus de Dumnezeire, mai presus de fire întrupat, L-ai născut, pe tine te laudăm.

Pe Tine, Hristoase, strugurele cel purtător de viață, care izvorăști dulceața mântuirii a toată lumea, Te-a născut Fecioara.

Canonul Sfinților apostoli

Piatră scumpă te-a arătat pe tine Piatra vieții, pe care a zidit Biserica Sa, Bartolomee Apostole, văzătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta te cinstim și te ferim pe tine.

Înțelepciunea cea ipostatnică aflându-o, care foarte te-a învățat pe tine, cele mai presus de minte și de cuget, înțelepciunea elinilor ai nebunit-o, înțeleptind marginile cu dumnezeieștile învățături.

Darul Spiritului, care cu toate felurile de daruri te-a îmbogățit pe tine, te-a trimis dumnezeiesc propovăduitor și Apostol, ca să propovăduiești la margini, întruparea Cuvântului, Tite pururea pomenite.

Raza Darului celui dumnezeiesc primind înlăuntru, ca soarele ai strălucit, Preaînțelepte, luminând sufletele celor dintru întuneric scoțându-le din păcat, și din robia înșelăciunii mântuindu-le.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pavel preaînțeleptul, plin fiind de darurile Spiritului, te-a ales pe tine și slujitor și

dumnezeiesc învățător și propovăduitor al credinței dumnezeiescule Tite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca să izbăvească marginile lumii de înșelăciune, a strălucit Domnul din pânțelele tău, Mireasă a lui Dumnezeu; pe Care roagă-L și totdeauna îmblânzește-L Doamnă, să fie mântuiți cei ce cu credință te cinstesc pe tine.

Cântarea I a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 8

Irmos:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase;

că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Pe Adam cel osândit prin gustarea păcatului, mântuitoarea patimă a trupului Tău l-a îndreptat, Hristoase; că însuși Te-ai arătat nebiruit de încercarea morții, Cel ce ești fără de păcat.

Dumnezeul meu Isus a strălucit celor ce ședea în întuneric și în umbra morții lumina învierii; și, cu Dumnezeirea Sa, legând pe cel tare, a răpit vasele lui.

A Născătoarei:

Mai înaltă decât heruvimii și serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu; că tu singură ai primit pe Dumnezeu Cel neîncăput, în pântecele tău, ceea ce ești fără prihană. Pentru aceasta, pe tine toți credincioșii cu laude te ferim pururea.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, îndepărtând năvălirile strâmtorărilor cele cumplite.

Tu te-ai făcut îndreptare a strămoașei Eva, născând pe începătorul vieții lumii, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul sfinților apostoli

Cei ținuți de înșelăciune și cu vătămare de minte, îmbrăcați cu întunericul nedumnezeirii, te-au aflat pe tine tare mângâiere și lumină și izbăvire din cele cumplite, Bartolomee preaînțelepte.

Făcându-te gură Cuvântului lui Dumnezeu, mărite, ai mântuit popoare din gura lupului celui înțelegător, aducându-le Ziditorului prin baia botezului, Bartolomee pururea pomenite.

Cu limba ta cea de foc, arzând stuful cel amar al înșelăciunii, ai lucrat Preaînțelepte inimile cele înțelenite, și le-ai făcut a rodi cugetările cele cerești.

Nu prin înțelepciunea care face nebuni pe cei ce iau aminte de ea, ci prin cunoștința cea

adevărată, ai alungat necunoștința din sufletele celor ce alergau la tine, Fericite.

Holda a toată moștenirea neamurilor, fiind năpădită de spinii nedumnezeirii, cu secera cea dumnezeiască ai curățit-o, semănând semințele cunoștinței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

O Dumnezeire în trei Fețe propovăduind, ai gonit negura mulțimii dumnezeilor, Fericite, aducând marginile spre cunoștință dumnezeiască.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai Sfântă decât îngerii și mai înaltă decât toată făptura, te-a făcut pe tine Cel ce cu trup S-a născut din tine; pentru aceasta pe tine ca pe Stăpâna tuturor te cinstim.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei

mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și întărire.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul apostolului Bartolomeu, glas 4

Arătatu-te-ai ca un soare mare Bisericii, cu strălucirile învățăturilor, și cu înfricoșătoare minuni, luminând pe cei ce te laudă pe tine, Bartolomee al Domnului Apostole.

Sedealna apostolului Bartolomeu, glas 1

Întoarcerea preasfintelor tale moaște prealăudate Apostole al Domnului, s-a făcut nouă pricină de prăznuire prealuminată; pe care cu minte drept cugetătoare cinstindu-o, pe tine luminătorul cel neapus te cinstim, preamărind pe Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna apostolului Tit, glas 8

Cu soarele Pavel, ca o stea împreună călătorind pururea pomenite Tite, arătat ați luminat pământul, și ați risipit întunericul. Iar intrând în pământul Criteilor, fericite de Dumnezeu cugetătorule, prin moarte ai lăsat tuturor, ca niște raze neapuse, ostenele și cuvintele tale. Prin care strălucindu-ne, cu preamărire te cinstim pe tine, și cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 8

Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului; bucură-te pruncă jețul cel împărătesc, patul cel așternut cu porfiră, cămara cea cu porfiră de aur, hlamida cea cu roșu vopsită, preacinstită Biserică. Căruța cea purtătoare de fulger, sfeșnicul cel mult luminos; bucură-te Născătoare de Dumnezeu, cetatea cea cu douăsprezece ziduri, și ușa cea cu aur poleită, și cămara cea strălucită cu chipul, masa cea luminoasă cu aur, lăcașul cel cu podoabă dumnezeiască. Bucură-te preamărită Mireasă, picată din soare; bucură-te singură mântuirea sufletului meu.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu ești și puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum strig către Tine: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Pe mine, cel ce eram vrăjmaș, Tu m-ai iubit toarte, Tu, prin deșertare minunată, Te-ai coborât pe pământ, Milostive Mântuitorule, nelepădându-Te de defăimarea micimii mele, și, rămânând în înălțimea măririi Tale celei negrăite, m-ai preamărit pe mine, cel mai înainte lipsit de cinstire.

Cine nu se minunează acum, Stăpâne, văzând moartea nimicită prin patimă, prin Cruce stricăciunea fugărită și prin moarte iadul de bogăție golit? Aceasta este lucrarea minunată a puterii Tale celei dumnezeiești, Cel ce Te-ai răstignit, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce ești nenuntită, tu ocrotitoarea, tu scăparea creștinilor, zid de apărare și liman; că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mântuiești din primejdii pe cei ce cu credință și cu dragoste te mărturisesc pe tine, Curată, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Țarină nearată, care ai odrăslit pe Spicul cel făcător de viață, Care dă lumii viață, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te laudă pe tine.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine toți cei luminați te cunoaștem, că ai născut pe Soarele dreptății, Pururea Fecioară.

Canonul sfinților apostoli

Ca să se sfințească marea cu trecerile tale, ai trecut-o pe ea în raclă de piatră, de la răsărit către apusuri, făcându-ți minunate pornirile tale, o Bartolomee.

Păzește turma ta de furtuna păcatelor, și a primejdiilor și a necazurilor celor potrivnice, povățuindu-ne pe noi, Mărite, prin Darul tău pururea, către limanurile cele mântuitoare.

Scoțând bogăție din vistierile cele nedeșertate, Preaînțelepte, de bogăția adevărului ai umplut mințile cele săracite, și ai înviat inimile

cele omorâte, alungând negura necunoștinței, pururea pomenite Tite.

Mreața lui Pavel, prin orânduiala Darului, te-a vânat pe tine, Tite, cea ce doreai mai pe urmă cu undița cuvântului tău, cu osârdie să tragi din adâncul înșelăciunii neamuri preamulte, către buna-credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Urmând ca un miel măritului Pavel celui dumnezeiesc, ai izgonit din mijloc pe lupii cei grei, cuvântătorule de Dumnezeu; și ai zdrumicat capiștile idolilor, ridicând pe pământeni biserici dumnezeiești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cortul cel neîntinat, ușa luminii, masa și năstrapa cea cu totul de aur, muntele cel netăiat și umbrit, ca ceea ce a născut pe Ziditorul, se ferește.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, cunoscut-am lucrurile Tale și am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Îngăduit-ai să fii îmbrăcat în veșmânt mohorât, mai înainte de patima Ta, Mântuitorule, fiind batjocorit, acoperind goliciunea cea de rușine a celui întâi zidit, și să fii pironit gol pe Cruce, Hristoase, dezbrăcându-l pe Adam de îmbrăcămintea omorârii.

Înviind Tu, Hristoase, ființa mea cea căzută iarăși ai zidit-o din țărâna morții și ai făcut-o neîmbătrânitoare, arătând-o iarăși ca pe un chip împărătesc, strălucind cu lumina nesticăciunii.

A Născătoarei:

Îndrăzneală către Fiul tău având, Preacurată, ca o Maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi cei de un neam, rugămu-ne, că numai pe tine creștinii te punem înaintea ispășitoare, Milostivă, către Stăpânul.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Potolește viforul cel neastâmpărat al patimilor mele, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Călăuzitorul și Domnul.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor și adunările oamenilor slujesc nașterii tale.

Canonul sfinților apostoli

Picioare frumoase agonisindu-ți spre propovăduire, bine ai vestit tuturor bunătăți, și tuturor ai propovăduit pace, înstrăinându-i de vrajba cea veche, prin învățăturile cele dumnezeiești ale Mântuitorului, fericite Apostole.

Cuvântul tău s-a făcut vindecare, celor ce au fost primind veninul cel purtător de moarte al șarpelui, și pământul păgânilor după proorocie s-a răsturnat prin dezrădăcinările preaînțeleptelor tale dogme, Bartolomee.

Fiind mort de multe zile, izvorând viață îndestulată, și șezând pe spatele mării Bartolomee, împreună cu dumnezeieștii Martiri, trecând luciuri nemărginite, în pământul Lipariei te-ai adăpostit, de Dumnezeu insuflăte.

Ca un doctor prea-ales, ca un slujitor al Darului, cu sarea cea dulce a dumnezeieștilor tale cuvinte, Fericite, ai oprit rana răutății, care păștea sufletele păgânilor.

Supunându-te cu dragoste insuflărilor lui Pavel, împreună cu dânsul ai străbătut cele de sub Cer, Preaînțelepte, binevestind cuvântul cunoștinței, preacinstite propovăduitorule de Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca un înțelept propovăduind pe Cuvântul că este deopotrivă lucrător, și împreună șezător cu Părintele, ai plecat pe cei deșerți cu mintea, ca să lepede toată înșelăciunea idolilor; grăitorule de Dumnezeu, Apostole.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu minte curată să cinstim pe cea Preacurată, frumusețea lui Iacob, și înfrumusețându-ne cu faptele cele dumnezeiești, cu bunăcredință să o lăudăm, ca pe o Maică a Dumnezeului nostru.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul. Prin care a căzut cel ce a înșelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 8

Irmos:

Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul

răutăților; căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeuul mântuirii mele.

Prin lemnul pomului cu tărie m-a doborât începătorul răutății; dar Tu însuși, Hristoase, fiind răstignit, mai cu tărie l-ai prăvălit prin Cruce, vădindu-l pe el, iar pe cel căzut înviindu-l.

Ieșind Tu din mormânt, ai miluit Sionul, nou făcându-l în locul celui vechi, ca un milostiv, prin sângele Tău cel dumnezeiesc, și acum împărățește într-însul în veci, Hristoase.

A Născătoarei:

Să ne curățim de păcatele cele cumplite, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești fără de prihană, și sa dobândim, Preacurată, dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, Cel întrupat din tine în chip de negrăit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Biserică a Iui Dumnezeu, chivot, cămară însuflețită și ușă cerească, te vestim noi credincioșii.

Sfârâmător al chipurilor idolești fiind, ca un Dumnezeu, Cel născut al tău, Marie mireasă a lui Dumnezeu, este închinat împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul sfinților apostoli

Făcutu-te-ai rază a Soarelui, Celui ce prin întrupare a strălucit lumii, alungând noaptea înșelăciunii cea cu mulți dumnezei, prin învățăturile tale cele purtătoare de lumină, Apostole.

Mântuirea lui Dumnezeu cea ivită prin asemănarea trupului, pentru multa bunătate luminat ai propovăduit-o popoarelor, Bartolomee propovăduitorule al neamurilor, Apostole.

Avut-ai călătorie pe apa mării, și peste ape ți-ai făcut cărările, și nu s-a cunoscut într-înșa urmele tale, fericite Apostole, precum David mai-nainte întru Spiritul a profețit.

Pavel soarele lumii cel neapus, pe tine Fericite te-a trimis ca pe o rază dătătoare de lumină, ca să luminezi inimile celor ce dormeau întru întunericul necunoștinței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Făcutu-te-ai plin de apele cele curgătoare de viață, și cu râurile dogmelor celor dumnezeiești, ai înecat pâraiele necunoștinței, adăpând adunările neamurilor, Fericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Neamurile neamurilor te laudă pe tine Prealăudată, căci mai presus de cuvânt ai născut pe prealăudatul Cuvântul lui Dumnezeu; pe Care Îl măresc cetele îngerilor și ale oamenilor.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pânțele fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos

Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Înviind din mormânt, pe cei morți i-ai ridicat și pe Adam l-ai înviat; Eva dăntuiește întru învierea Ta, și marginile lumii prăznuiesc întru scularea Ta cea din morți, mult-Milostive.

Icos

Împărăția iadului prădând și pe cei morți înviindu-i, îndelung-Răbdătorule, pe femeile purtătoare de mir le-ai întâmpinat, în locul întristării bucurie aducându-le, și apostolilor Tăi le-ai vestit semnele cele de biruință, Mântuitorul meu, Dătătorule de viață, și zidirea ai luminat-o, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, și lumea se bucură întru învierea Ta cea din morți, mult-Milostive.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci și cincea, Duminica a IX-a după Cincizecime, așezarea moaștelor Sfântului măritului Apostol Bartolomeu. Tot în această zi, pomenirea Sfântului Apostol Tit episcopul Gortinei celei din Crit, ucenicul Sfântului Apostol Pavel.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 8

Irmos:

De coborârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănțuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Deșertarea cea neobișnuită și dumnezeiasca bogăție a sărăciei Tale, Hristoase, i-a spăimântat pe îngerii, văzându-Te pe Tine pironit pe Cruce, ca să mântuiești pe cei ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Cu coborârea Ta cea dumnezeiască, de lumină s-au umplut cele de dedesubt și întunericul cel nepătruns de mai înainte, s-a risipit. Pentru aceasta, cei din veac legați au înviat, strigând: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

A Treimii:

Pe Tine, Cel cu adevărat Domn al tuturor și Tată al Fiului celui Unul-Născut, cu dreaptă credință, teologhisind, Te vestim și pe unul Spiritul cel drept știindu-L, Care purcede din Tine, de o ființă și împreună-veșnic.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din pântece fecioresc întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta, știind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire strigăm: Dumnezeul părinților noștri, binecuvântat ești.

Vlăstar din rădăcina lui Iesei ai răsărit, Fecioară preafericită, care înflorești rod de mântuire celor ce strigă cu credință către Fiul tău: Dumnezeul părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul sfinților apostoli

Făcându-te ca un preainalt Cer după înțeles, Fericite, ca un dumnezeiesc Apostol, cu glas preainalt ai propovăduit mărirea lui Dumnezeu, Căruia îi strigăm: Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cu veșmântul cel țesut din dumnezeiescul Dar, fericite, ai îmbrăcat pe cei despuiți mainainte, prin răutatea șarpelui, și i-ai plecat să cânte: Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Învățând Tit a lăuda o Dumnezeire, a cinsti o Domnie, de nebunia mulțimii dumnezeilor, a mântuit pe oamenii care cu bunăcredință strigă: Dumnezeule al părinților bine ești cuvântat.

Cei ce cu suflet mort, cinsteau materia cea neînsuflețită, învățându-se de tine ucenice și tainuitorule al celor negrăite, au cunoscut pe Dătătorul de viață, Dumnezeu, Cel ce S-a omorât pentru noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Arătatu-te-ai Mărite ca un slujitor al adevărului, și surpător al minciunii, și ca un ucenic al lui Pavel, ai suferit goniri și primejdii

împreună cu dânsul cântând: Dumnezeu al părinților bine ești cuvântat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prea înfrumusețându-te cu bunătățile, stai dea-dreapta Împăratului tuturor, a Celui ce S-a întrupat din sângiurile tale nenuntită, rugându-te neîncetat, să fim mântuiți noi de toată nevoia.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotriva suflând Spiritul cel de rouă aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinților și al nostru ești binecuvântat.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 8 Irmos:

De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Puterea cea mai presus de Dumnezeire a Dumnezeirii lui Isus, în vremile noastre cu dumnezeiască cuviință a strălucit; că, pentru toți, gustând cu trupul moartea Crucii, a spulberat tăria iadului; pe Care neîncetat tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel ce a fost răstignit S-a sculat, cel trufaș a căzut; cel ce era căzut și strivit s-a îndreptat, stricăciunea a fost îndepărtată și nestricăciunea a înflorit, că ce era mort a fost înghițit de viață. Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

A Treimii:

Pe o Dumnezeire întreit luminătoare, o rază care strălucește din o Fire în trei ipostasuri: pe

Părintele, Cel fără de început, și pe Cuvântul, Cel de o ființă cu Tatăl, și pe Spiritul, Cel ce împreună împărățește și de o ființă, tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Săgețile cele amăgitoare și în chipul văpăii ale potrivnicilor îndreptate asupra noastră, stingele, Precurată, ca să te laudăm în veci.

Mai presus de fire ai născut, Fecioară, pe Ziditorul și Mântuitorul Dumnezeu, Cuvântul; pentru aceasta, pe tine te laudăm întru toți vecii.

Canonul sfinților apostoli

Revărsându-te cu râurile cele dumnezeiești, ca un râu din Eden ai ieșit, cu învățăturile tale adăpând partea cea de sub soare, și prin Dar uscând apele înșelăciunii, și strigând: Laudați pe Mântuitorul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Învățându-te Cuvântul cele mai presus decât cuvântul pe tine, ca pe un cuvântător dumnezeiesc te-a trimis în lume, ca pe o săgeată mântuitoare, rănind adunarea vrăjmașilor, Mărite, și mântuind

pe cei ce cu credință cântă, și preaînaltă pe Hristos în veci.

Arătatu-te-ai ca un munte picând dulceața cea dumnezeiască, vrednicule de minune, și cu puterile cele dumnezeiești făcând călătorie după moarte pe noianurile mării fără de cufundare ai rupt-o, înconjurându-te pe tine cu cinste purtătorii de chinuri cei viteji.

Cu picăturile sângiurilor tale s-a stins focul cel străin al înșelăciunii, bolile s-au alungat, diavolii s-au izgonit prin rugăciunea ta cea către Dumnezeu, Tite Apostole. Pentru aceasta te laudăm pe tine, ca pe o dumnezeiască slugă a lui Hristos, Împăratului tuturor.

Cu totul lui Dumnezeu sfințindu-te, și cu darurile cele dumnezeiești fiind strălucit, Tite preaînțelepte, luminat ai arătat tuturor pe Cuvântul cel mântuitor, Care ne-a izbăvit pe noi, cei ce cu credință adevărată, binecuvântăm și preaînălțăm pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Făcutu-te-ai preacurat vas al luminii, luminând tot pământul cu razele cele dumnezeiești, Tite vrednicule de minune, și întunecând împotrivirea vrăjmașilor celor prea fărădelege strigai: Pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sabia care se învârtea dedemult, fuge acum de mine, Fecioară, căci ai născut pe Cuvântul îmbrăcat cu trup, și în două firi fiind cunoscut; de Care se cutremură cetele îngerilor, și-L preamăresc oamenii în veci.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: *Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I, și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudați pe Cuvântul Cel ce s-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preaînălțați pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor fericii toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pânțelele tău s-a făcut mai încăpător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

Cu firea cea dumnezeiască și fără de început unul fiind, Te-ai îndoit cu luarea trupului, întru Tine însuși pe acesta luându-l, Cuvântule al lui Dumnezeu; și, pătimind ca un om, ai rămas afară de patimă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pe Tine în două firi, fără despărțire și fără amestecare, Te mărim.

Pe Dumnezeu L-ai numit Tată, după firea cea dumnezeiască, Tu, Cel ce Te-ai făcut cu firea om, coborându-Te împreună cu robii, Preaînalte; dar, înviind din mormânt, ai așezat ca Tată al pământenilor după har pe Cel ce este după fire

Dumnezeu și Stăpân; cu Care împreună pe Tine toți Te mărim.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai, o, Fecioară, Maică a Iui Dumnezeu, născând mai presus de fire cu trup pe Cuvântul cel bun, pe Cel ce din inima Sa Tatăl L-a izvorât mai înainte de toți vecii, ca un bun; pe Care acum ÎI și înțelegem mai presus decât trupurile, S-a îmbrăcat în trup.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Plină de bucurie și de veselie este pomenirea ta, izvorând vindecări celor ce se apropie și celor ce te vestesc cu dreaptă credință, Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te laudăm, ceea ce ești cu daruri dăruită, și fără tăcere, strigăm ție: Bucură-te, că tu ai izvorât tuturor bucuria.

Canonul sfinților apostoli

Ceata Apostolilor aduce prăznuire astăzi pomenirii tale, se veselesc martirii și spiritele tuturor dreptilor; iar noi credincioșii cu cântări te cinstim pe tine, și strigăm: Mântuiește-ne pe noi de toată nevoia, ucenice al lui Hristos.

Primind prin răstignire sfârșitul cel fericit, te-ai făcut împreună închipuit cu patimile Învățătorului tău, Mărite, și pătași strălucirii și măririi celei dumnezeiești, stând pururea împreună cu îngerii înaintea Lui, și învrednicindu-te luminii celei negrăite.

Cea plină de lumină și vestită pomenirea ta, însuși văzătorule de Hristos Bartolomee înțelepte, ne-a strălucit nouă luminând pe toți; întru care te rugăm pe tine, adu-ți aminte pentru noi toți mântuindu-ne de toată înconjurarea cea potrivnică, prin rugăciunile tale.

Mirându-se Pavel de toată dragostea și nădejdea ta cea către Mântuitorul, te-a tras împreună-călător propovăduind neamurilor, împreună cu tine Sfințita Evanghelie. Pentru aceasta împreună cu dânsul te cinstim pe tine Apostole.

Cetățeanule cel mare al Critului și dumnezeiescule întâi șezător pe scaunul lui, și luminător preastrălucit și ceresc, prin dumnezeiescul Dar alungi bolile credincioșilor, și izgonești demonii, Tite cugetătorule de Dumnezeu, vrednicule de minune.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca soarele ne-a strălucit nouă pomenirea ta, fiind luminat înfrumusețată toată, cu strălucirile Spiritului, izgonind norii patimilor; pe care săvârșindu-o cu credință, păzește-ne Tite preafericite, vrednicule de minune.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu mijlocirile tale Preacurată Fecioară, dezleagă lanțurile greșelilor mele, risipește-mi întunericul sufletului meu, alină valul patimilor mele, zdrobește pe cei ce mă războiesc în deșert, mântuiește-mă pururea Fecioară.

**Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii,
glas 8**

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viață purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a IX-a. A Învierii

Ușile fiind încuiate, Stăpâne, dacă ai intrat, pe Apostoli de Spirit preasfânt i-ai umplut, în chip de pace sufla peste ei; căroră a lega și a dezlega păcatele le-ai zis; și după opt zile, coasta și mâinile tale lui Toma le-ai arătat: cu care strigăm: Domn, și Dumnezeu tu ești.

A Născătoarei

Pe Fiul tău, dacă l-ai văzut înviat din mormânt a treia zi, dumnezeiască Mireasă, preasfântă Fecioară, toată întristarea ai lepădat-o, care ca o maică ai suferit, când l-ai văzut pătimind; și de bucurie umplându-te, cu învățaceii lui mărindu-l, îl lauzi. Pentru aceasta, pe cei ce acum Născătoare, de Dumnezeu te vestesc, mântuiește-i.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 8, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai depărtat de scaun, cu Tatăl împreună șezând; și înviind din morți, lumea ai mântuit din robia celui străin, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar ca pe un împărat adormit străjerii Te străjuiau și ca pe o vistierie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nesticăciune sufletelor noastre.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei, că morții i-a sculat și moartea a zdrobit-o. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării Tale și Învierii.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit Învierea, pe străjeri i-a înfricoșat; dar femeilor le-a grăit, zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind, și lumii viață a dăruit.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Pătimit-ai prin Cruce, Cel fără patimă cu Dumnezeirea, îngropare ai luat de trei zile, ca pe noi să ne eliberezi din robia vrăjmașului, și fără de moarte făcându-ne, să ne înviezi pe noi Hristoase Dumnezeule, prin învierea Ta, Iubitorule de oameni.

*Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare ,
lăudați-L pe El în chimvale de strigare.*

Închinu-mă și măresc, și laud Hristoase învierea Ta cea din mormânt, prin care ne-ai eliberat pe noi din legăturile iadului cele nedezlegate, și ai dăruit lumii ca un Dumnezeu, viață veșnică și mare milă.

*Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se
mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșt.*

Mormântul Tău, cel de viață primitor străjuindu-l călcătorii de lege cu strajă, l-au pecetluit pe el, iar Tu ca un Dumnezeu fără de moarte și atotputernic ai înviat a treia zi.

*Mărturisimă-voi Ție, Doamne cu toată inima
mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Mergând Tu în porțile iadului, Doamne, și acelea zdrobindu-le, prădatul așa a strigat: Cine este Acesta, că nu Se osândește întru cele mai dedesubt ale pământului? Ci ca pe un cort a stricat temnița morții. Luatu-L-am pe Acesta ca pe un mort și mă cutremur ca de un Dumnezeu, Atotputernice Mântuitorule, miluiește ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a IX a. A Învierii. glas 5

La sfârșitul vremilor, fiind seară într-una a sâmbetelor, ai stat înaintea prietenilor, Hristoase, și cu minuni minune ai adevărit: învierea ta din morți, cu intrarea ta, ușile fiind încu-iate; ci ai umplut de bucurie pe învățăcei, și Spirit Sfânt le-ai dăruit, și puterea iertării păcatelor le-ai împărțit, și pe Toma nu l-ai lăsat, să se afunde în valul necredinței. Pentru aceasta, dă-ne și nouă cunoștință adevărată, și iertare de greșeli milostive Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.

**Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul: **Să** plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne

binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nțelepciune.

Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.

Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: **C**eea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților profeți Bartolomeu și Tit a căror pomenire facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.